SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 152r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

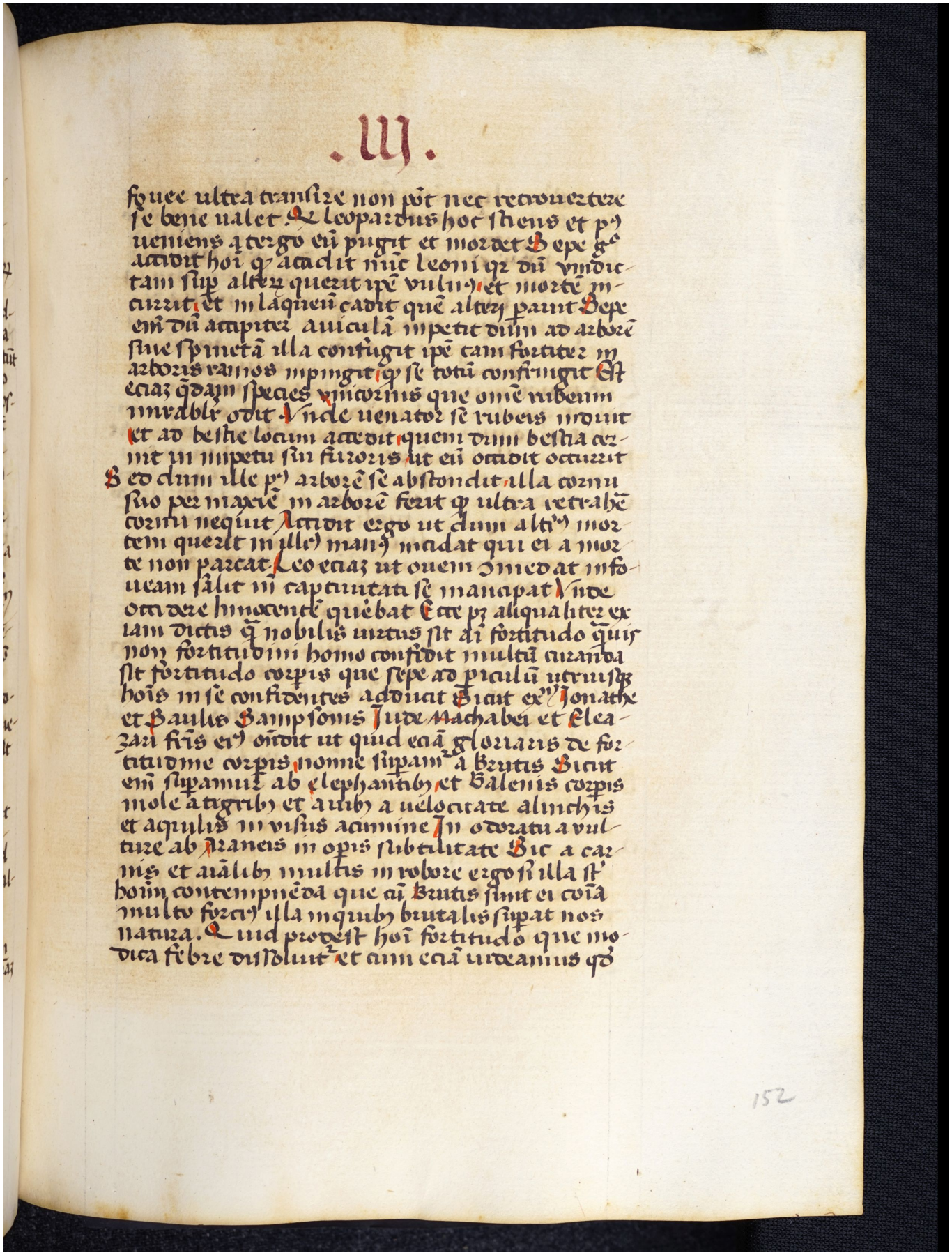

.III.

fouea ultra transire non pot nec recuperare
se bene ualet. Leopardus hoc sciens et p
ueniens a tergo eu pugit et mordet. Sepe
accidit hoi q accidit nuc leoni qz du vindic
tam sup altez quezit ipe vulnerat et morte in
currit et in laqueu cadit que altez paruit. Sepe
eni du accipiter auicula impetit dum ad arbore
siue spineta illa confugit ipe tam fortiter in
arboris ramos impingit q se totu confringit. Est
eciaz qdam species vnicornis que omne nubem
inrabile odit. Vnde uenator se rubeis induit
et ad bestie locum accedit quem dum bestia cer
nit in impetu sui furoris ut eu occidat occurrit
Sed dum ille p arbore se abscondit illa cornu
suo per magne in arbore ferit q ultra retrahe
cornu nequit. Accidit ergo ut dum alti mor
tem quezit in illo manu mandat qui ei a mor
te non parcat. Leo eciaz ut ouem ingredat in fo
ueam salit in captiuitate se manapat. Vnde
occidere hinocentes quebat. Ecce pz aliqualiter ex
iam dictis q nobilis uirtus sit ai fortitudo quis
non fortitudini homo confidit multu eizanda
sit fortitudo corpis que sepe ad prealiu utrusq
hois in se confidentes adduxit. Sicut ex Jonathe
et Paulus Sampsons Jude Machabei et Elea
zari fris ei occidit ut quid eaa gloriaris de for
titudine corpis nonne sipam a brutis. Sicut
eni sipamur ab elephantibus et balenis corpis
mole a tigribus et aliis a uelocitate a linchis
et aquilis in visus acumine. In odoratu a vul
ture ab araneis in opis subtilitate. Sic a ca
nis et aliis multis in robore ergo si illa st
hoiu contempneda que ai brutis sunt ei coia
multo forciu illa in quibus brutalis sipat nos
natura. Quid prodest hoi fortitudo que mo
dica febre dissoluit et cum eaa uideamus qd